

København, den 4. november 2013

Sagsnr. 2012 - 1371/CDE/JML
1. advokatreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har advokat A på vegne af Bank X og Bank X's medarbejderne klaget over indklagede.

Sagens tema:

Advokat A, der repræsenterer Bank X, har klaget over, at indklagede, der repræsenterer en række investorer, har tilsidesat god advokatskik ved at have fremsat ytringer i duplikken, der går videre, end berettigede hensyn til varetagelse af klientens interesser tilsiger.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 3. april 2012.

Sagsfremstilling:

Den 5. august 2011 indgav Advokatfirma B v/ advokat A på vegne af Bank X stævning mod en række investorer.

Påstandene i stævningen var følgende:

”[...]

Sagsøgte 1 [...] tilpligtes til sagsøgeren, [Bank X], at betale kr. 1.184.000 med tillæg af sædvanlig procesrente af kr. 1.170.000 fra 1. juli 2011 til sagens anlæg og af kr. 1.184.000 fra sagens anlæg til betaling sker.

Sagsøgte 2 [...] tilpligtes til sagsøgeren, [Bank X], at betale kr. 910.625 med tillæg af sædvanlig procesrente af kr. 900.000 fra 1. juli 2011 til sagens anlæg og af kr. 910.625 fra sagens anlæg til betaling sker.

Sagsøgte 3 [...] tilpligtes til sagsøgeren, [Bank X], at betale kr. 910.625 med tillæg af sædvanlig procesrente af kr. 900.000 fra 1. juli 2011 til sagens anlæg og af kr. 910.625 fra sagens anlæg til betaling sker.

Sagsøgte 4 [...] tilpligtes til sagsøgeren, [Bank X], at betale kr. 910.625 med tillæg af sædvanlig procesrente af kr. 900.000 fra 1. juli 2011 til sagens anlæg og af kr. 910.625 fra sagens anlæg til betaling sker.

Sagsøgte 5 [...] tilpligtes til sagsøgeren, [Bank X], at betale kr. 637.250 med tillæg af sædvanlig procesrente af kr. 630.000 fra 1. juli 2011 til sagens anlæg og af kr. 637.250 fra sagens anlæg til betaling sker.

[...]”.

Til støtte for disse påstande var følgende bl.a. anført:

”[...]

at sagsøgeren har et tilgodehavende hos [Y Aps], som overstiger kr. 9 mio., at de sagsøgte gyldigt har påtaget sig beløbsbegrænsede selvskyldnerkautioner for sagsøgerens tilgodehavende hos [Y Aps], at de sagsøgte som følge af kautionserklæringerne er forpligtet til at foretage betaling til sagsøgeren i overensstemmelse hermed, at de sagsøgte som følge af tilgodehavendernes overgang til retslig inkasso er forpligtet til at betale inkassoomkostninger til sagsøgeren, og at der er afgivet rentepåkrav om betaling af tilgodehavendet, således at tilgodehavendet i henhold til selvskyldnerkautionerne forrentes fra 1. juli 2011, og således at de sagsøgte er forpligtet til at foretage betaling til sagsøgeren i overensstemmelse med de nedlagte påstande.

[...]”.

Fire ud af de fem indstævnedede investorer (sagsøgte 1-4) var repræsenteret af indklagede.

Ved svarskrift af 11. oktober 2011 blev der nedlagt påstand om frifindelse. Følgende blev herved gjort gældende:

”[...]

at de sagsøgte har påtaget sig kautionsforpligtelsen på baggrund af vildledende oplysninger fra sagsøger og [Z],
at sagsøger har tilsidesat god pengeinstitutsik i forbindelse med kautionsforpligtelserne,
at sagsøger har tilsidesat reglerne om løbende orientering til kautionisterne,
at forudsætningerne for påtagelse af kautionen er bristet, idet de betingelser, der var stillet i forbindelse med lånetilsagnet, bilag A, ikke var opfyldt,
at sagsøger ikke har orienteret de sagsøgte herom,
at de sagsøgtes interesser som kautionister er væsentligt tilsidesat ved den manglende orientering, idet det gøres gældende, at de sagsøgte ikke ville have påtaget sig kautionsforpligtelsen, såfremt korrekt orientering var tilgået dem,
at de sagsøgte, som følge af det ovenfor anførte, er frigjort for kautionsforpligtelsen.

[...]”.

Af replikken af 20. december 2011 fremgik bl.a. følgende:

”[...]

Det anførte i svarskriftet bestrides generelt som udokumenteret og ukorrekt.

[...]”.

Indklagede anførte i duplik af 6. februar 2012 bl.a. følgende:

”[...]

Sagsøgers replik giver ikke anledning til at ændre den i svarskriftet nedlagte frifindelsespåstand og de der fremførte anbringender.

Det fastholdes, at forudsætningen for at de sagsøgte enkeltvis har påtaget sig en kautionsforpligtelse er bristet, idet de sagsøgte var vildledt af sagsøgers repræsentanter samt af [U] og [Z]. Sagsøgers repræsentanter, [U] og [Z] havde samarbejde omkring at formå de sagsøgte, under angivelse af urigtige oplysninger, til at påtage sig en kautionsforpligtelse. Det var udelukkende i sagsøgers og [Z] eller hans selskabers interesse at de sagsøgte blev vildledt til at erhverve aktier i [Ejendomsaktieselskab A/S].

Provenuet ved købet af aktier er utvivlsomt anvendt til nedbringelse af [Z's]/[Z's] selskabers gæld hos sagsøger. Korrespondancen vedrørende det omhandlede lån og de kautioner, der danner grundlag for sagsøgers krav, er påfaldende nok foregået med [Z] og [V A/S].

Karakteristisk for sagsøgers replik er at sagsøger på stort set ingen punkter efterkommer sagsøgte opfordringer. Opfordringerne er af væsentlig betydning for forberedelsen og tilrettelæggelsen af sagen, og er særdeles relevante.

[...]

Sagsøger opfordres (2) til at fremlægge enhver korrespondance der er ført mellem sagsøger, [U/Z/V]. Sagsøger anfører: "For så vidt angår korrespondance med [Y ApS] må de sagsøgte som anpartshavere i [Y ApS], og sagsøgte 2 som direktør for [Y ApS] have adgang til den pågældende korrespondance". Dette er ikke korrekt. Når de sagsøgte har fremsat provokationen er det netop begrundet i, at [U] åbenbart har haft en særstilling både hos [Z] og hans selskaber og hos sagsøger. [Z] og [V], der sammen med sagsøgers repræsentanter har undertrykt oplysninger for de sagsøgte i forbindelse med at der er lykkedes dem at påvirke de sagsøgte, under angivelse af ganske bestemte forudsætninger, at underskrive kautionserklæringerne. Det må lægges til grund at sagsøger har en lånesag vedrørende lånet på 9 mio kr. til [Y ApS] og de sagsøgte afgivelse af kautionserklæring. Sagsøger vil uden vanskeligheder kunne fremskaffe de omhandlede oplysninger på afgørende vis og belyse den bevidste vildledning sagsøgers repræsentanter, [U] og [Z] og [V] foretog af de sagsøgte.

Det gøres gældende, at der i modsætning til de af sagsøger påberåbte domme, foreligger ganske særlige omstændigheder, nemlig bevidst svigagtige dispositioner fra sagsøgers daglige ledelse, [Z] og [U].

[...]

Det gøres gældende, at de sagsøgte retsstilling er blevet væsentligt forringet. Havde sagsøger orienteret de sagsøgte om, dels at ikke alle kommanditister og anpartshavere havde underskrevet, ville de sagsøgte utvivlsomt på et meget tidligere tidspunkt have iværksat nødvendige skridt til afdækning af de svigagtige handlinger, der er foretaget overfor dem.

[...]

Sagsøger har fremført nogle synspunkter vedrørende en af de sagsøgte, nemlig [sagsøgte S]. [Sagsøgte S] har på ingen måde haft en særstatus, idet han på samme måde som de øvrige sagsøgte er blevet vildledt af sagsøgers/[Z's]/[V's] svigagtige handlinger.

Sagsøgers erhvervschef, [...], har spillet en ganske central rolle i vildledningen sammen med [Z].

[...]”.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokat A har påstået, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved i duplikken at have fremsat ytringer, der indebærer, at han er gået videre, end berettigede hensyn til varetagelse af klientens interesser tilsiger.

Advokat A har til støtte herfor særligt gjort gældende, at ytringerne er fremsat som beskyldninger, som er urimelige, usaglige, udokumenterede, ubegrundede og i strid med god advokatskik, og at de i et væsentligt omfang overskrider grænsen for det frisprog, der er adgang til i forbindelse med varetagelse af klienters interesser under en retssag.

Advokat A har fremhævet følgende sætninger fra indklagedes duplik:

Sætning 1 ” *de sagsøgte var vildledt af sagsøgers repræsentanter...*”

Sætning 2 ”*Sagsøgers repræsentanter ... havde samarbejde omkring at formå de sagsøgte, under angivelse af urigtige oplysninger, ...*”

Sætning 3 ”*... sammen med sagsøgers repræsentanter har undertrykt oplysninger for de sagsøgte ...*”

Sætning 4 ”*... den bevidste vildledning sagsøgers repræsentanter, [U, Z og V], foretog af de sagsøgte*”

Sætning 5 ”*... bevidst svigagtige dispositioner fra sagsøgers daglige ledelse, ...*”

Sætning 6 ”*... på samme måde som de øvrige sagsøgte er blevet vildledt af sagsøgers/ ... svigagtige handlinger*”

Sætning 7 ”*Sagsøgers erhvervschef, [...], har spillet en ganske central rolle i vildledningen ...*”

Advokat A har således gjort gældende, at der ikke er rimeligt grundlag for beskyldninger af denne art og at de ikke er nødvendige for varetagelse af indklagedes klienters interesser.

Indklagede:

Indklagede har påstået klagen afvist og har til støtte herfor særligt anført, at de påklagede udtryk er gengivet i et processkrift på grundlag af oplysninger og tilkendegivelser, der er fremkommet fra hans klienters side, og at de på intet tidspunkt overskrider grænsen for formuleringer, som retterne tillader, accepterer og ofte ønsker i forbindelse med procedurer og sagsførelse.

Indklagede har anført, at klagen bør afvises på det foreliggende grundlag under henvisning til, at bevisvurderingen i den verserende sag skal afgøres af retten og ikke af Advokatnævnet.

Indklagede har endvidere anført, at det er de sagsøgte og hans opfattelse, at der foreligger en vildledning og svigagtige dispositioner, der førte til de pågældendes underskrivelse af kautionsdokumenter, og at det er hans pligt at fremføre denne opfattelse hos de sagsøgte, idet alt andet end at fremføre disse synspunkter ville være i strid med god advokatskik.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Indklagede mødte personligt for Advokatnævnet med bisidder advokat C.

Indklagede fik lejlighed til at uddybe de for Advokatnævnet fremlagte indlæg. Indklagede bemærkede, at hans ytringer indgik som en del af hans anbringender i den daværende sag mellem Bank X og de sagsøgte investorer, og at dommeren i øvrigt ikke havde påtalt hans måde at formulere sig på.

Indklagede oplyste endvidere, at Bank X var erklæret konkurs. Indklagede anførte i den forbindelse, at det var hans opfattelse, at sagen på denne baggrund burde afvises, og at sagen i øvrigt var grundløs.

Indklagede udleverede en selskabsrapport vedrørende Bank X og avisartikler om Bank X til Advokatnævnet.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Advokatnævnet bemærker, at sagen er tilstrækkeligt oplyst til Advokatnævnets behandling, og at Bank X's konkurs ikke har betydning for Advokatnævnets behandling af sagen.

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Der må tillægges en advokat ganske vide grænser for under en retssag at fremkomme med ytringer om advokatens og klientens opfattelse af sagens faktiske og retlige omstændigheder, hvis disse ytringer med rimelighed kan siges at understøtte klientens påstande og anbringender i sagen.

Advokatnævnet finder, at indklagedes ytringer i processkrifterne vedrørende modparten og dennes ansatte – uanset de i ytringerne indeholdte beskyldninger – med rimelighed kan siges at understøtte klienternes påstand om frifindelse og anbringenderne til støtte herfor. Indklagede er således ikke gået videre end en berettiget varetagelse af klienternes interesse tilsiger.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at indklagede ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet frifinder derfor indklagede.

Herefter bestemmes:

Indklagede frifindes.

På nævnets vegne

Jørgen Lougart